

eller have Alderdomsforsørgelse, eller som man frygter for skulle komme paa det offentlige, og hvem man for at undgaa dette giver denne lille Fortjeneste. Det kan fra et udelukkende økonomisk Standpunkt synes ganske fornuftigt og forklarligt — fra et moralsk Standpunkt er det efter min Mening urigtigt — men set med et videre Blik er det i Virkeligheden ogsaa uøkonomisk paa den Maade at sørge for Opdragelsen af disse Børn, som ere under det offentlige Forsorg, thi det vil straffe sig i Fremtiden. Det forekommer mig derfor, at man nok i denne Lov kunde have ønsket en Bestemmelse om, at man til Plejeforældre ikke maa vælge saadanne Folk, der ikke kunne antages at have den fornødne økonomiske Selvstændighed og derfor maa formodes at tage imod saadanne Plejebørn slet og ret for den ringe Bindings Skyld. — Det er altsaa et Forhold, som jeg haaber det Udvalg, som jeg anser det for ønskeligt at faa nedsat, vil tage under nærmere Overvejelse og drøftelse sammen med den højtærede Minister. Jeg tror, at man gennem en saadan Drøftelse ogsaa vil komme til Enighed om dette Spørgsmaal, thi det er min Overbevisning, at naar dette Forhold bliver fremdraget, vil det fra alle Sider erkendes, at det ikke er i sin Orden, at man benytter Børnene paa denne Maade til at skaffe Kommunekassen Befrielse for en Udgift, og at det er uret mod Børnene at give dem hen til Folk, som mangle enhver Betingelse for at opdrage dem saaledes, som de naturligt bør opdrages.

Da der i den nævnte Adresse tillige paaftaas, at Loven i mange Kommuner omkring i Landet ikke er bleven gennemført at der overhovedet ikke er anordnet noget Tilsyn, saa vil jeg ogsaa henstille til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om der ikke fra en eller anden overordnet Autoritets Side skulde kunne føres et vist Tilsyn med, at Loven virkelig træder i Virksomhed i de enkelte Kommuner. Det er ikke min Mening, at man ellers skal blande Overigheden med ind i dette Forhold, men at der føres Kontrol med, at Loven virkelig træder i Virksomhed i den enkelte Kommune, forekommer mig at være et ret billigt og naturligt Forlangende. Naar der i Lovforslagets § 3, 1ste Stykke, siges: „Tilsynet med Plejebørn overdrages i hver Kommune til en eller flere paalidelige Mænd eller Kvinder, som Kommuneraadet dertil kan formaa“, vilde jeg altsaa ikke have noget imod at gøre Bestemmelsen lidt stærkere ved at sige, at Tilsynet skal overdrages, og at der skal ske en Indberetning om, hvem det er overdraget til, samt eventuelt om, at det

ikke har været muligt at faa nogen til at overtage det frivillig; i saa Fald maa det jo være vedkommende Kommunalbestyrelses Sag at sin Midte at bemyndige enkelte Medlemmer til at overtage dette Tilsyn. Denne Indberetning kan jo saa gives til Overøvrigheden eller til Amtsrådet, hvem det nu skal være — da en saadan Kontrol er lige saa nødvendig for Røbstæberne som for Landkommunerne, finder jeg det naturligt, at der gives Indberetning til Overøvrigheden. Det forekommer mig at være et ret naturligt Forlangende af Lovgivningsmagten, at der skal føres Kontrol med, at Loven overhovedet bliver overholdt og paaagtet. — Ligeom jeg fuldt ud sympatiserer med den ny Bestemmelse i § 6, at Kommuneraadet fra Tilsynet kan undtage Plejebørn, med hvem der føres Tilsyn af Plejehjemsforeningen eller andre deslige Foreninger, til hvilke fornøden Tillid have, saaledes anser jeg det ogsaa i dette Tilfælde for at være naturligt og nødvendigt, at der gøres Indberetning til Overøvrigheden om, at saaledes er Forholdet ordnet, og at derfor Tilsynet med Plejebørnene er overdraget de og de Personer. Derigennem vil der komme lidt mere pulserende Liv ind i den hele Sag, noget, som jeg anser for at være i Sagens veslforstaaede Interesse. Heller ikke i den nugældende Lov er det ukendt, at Overigheden har et vist Tilsyn med Lovens Gennemførelse. I § 7 er jo den naturlige Bestemmelse optagen, at det er Overigheden, der tager Bestemmelse om, hvorvidt der kan være tilstrækkelig Anledning til at forlange Tilsynet udtrakt til de Børn, der af andre for Betaling ere antagne som deres egne uden dog at være adopterede. Der staar „Overigheden“. Jeg vilde anse det for naturligt, at det ogsaa der blev Overøvrigheden, der tog Bestemmelse om de ikke ganske sjældne Tilfælde af den Art, der indtræffe. Det hænder nemlig — det kan jeg bekræfte af egen Erfaring — ikke sjældent, at Personer, som have Plejebørn, ville unddrage dem dette Tilsyn med den Paastand, at de nok have faaet et lille Bederlag for Børnet, men at de have i Sinde at adoptere det. Det er en Udflugt, som man i Reglen ikke bør tage Hensyn til, men der skal altsaa finde et Skøn Sted over, hvorvidt ogsaa disse Hjem skulde være undergivne det sædvanlige Tilsyn, og det forekommer mig naturligt, at det ligesom i de førnævnte Tilfælde bliver overdraget til Overøvrigheden.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og ligesom den ærede foregaaende Taler anbefale Sagen til moden, men ikke altfor lang Overvejelse; det er jo